

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 28. marca 2017*

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa konania o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže — Zamietnutie prístupu — Povinnosť odôvodnenia — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly — Prevažujúci verejný záujem — Konzultácia s tretími stranami — Transparentnosť — Neposkytnutie odpovede na opakovanú žiadosť v stanovenej lehote“

Vo veci T-210/15,

Deutsche Telekom AG, so sídlom v Bonne (Nemecko), v zastúpení: A. Rosenfeld a O. Corzilius, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne J. Vondung a A. Buchet, neskôr F. Erlbacher, P. Van Nuffel a A. Dawes, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie zo 17. februára 2015, ktorým sa žalobkyni zamietajú prístup k dokumentom týkajúcim sa konania o zneužití dominantného postavenia označeného spisovou značkou COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia A. M. Collins a V. Valančius (spravodajca),

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. októbra 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Rozhodnutím z 25. júna 2013 Európska komisia nariadila inšpekciu v priestoroch žalobkyne, spoločnosti Deutsche Telekom AG, v súlade s článkom 20 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
- 2 Podľa tohto rozhodnutia Komisia disponovala informáciami, podľa ktorých žalobkyňa „[údajne môže] mať dominantné postavenie na jednom alebo viacerých príslušných trhoch v súvislosti s poskytovaním služieb internetového pripojenia“ a „údajne môže uplatňovať praktiky, ktoré obmedzujú a/alebo zhoršujú kvalitu služieb internetového pripojenia v rámci EHP“, čo má za následok, že „nezavislí poskytovatelia obsahu a/alebo aplikácií na internete sa ocitli v nevýhodnej konkurenčnej situácii“.
- 3 Komisia v čase od 9. do 11. júla 2013 vykonala v priestoroch žalobkyne prehliadky.
- 4 Tlačovým komuniké z 3. októbra 2014 Komisia dala na vedomie svoje rozhodnutie ukončiť kontrolu praktík niektorých európskych subjektov v oblasti telekomunikácií na trhu so službami internetového pripojenia a uviedla, že bude naďalej toto odvetvie kontrolovať.
- 5 Dňa 7. októbra 2014 žalobkyňa na základe článku 2 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) a článku 27 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 1/2003 podala žiadosť o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spise Komisie.
- 6 Listom zo 14. októbra 2014 a elektronickou poštou z 23. októbra 2014, ktoré boli adresované Komisii, žalobkyňa spresnila, že žiadosť o prístup sa vzťahuje na všetky dokumenty nachádzajúce sa v spise konania o zneužití dominantného postavenia, označeného spisovou značkou COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom. Okrem toho žalobkyňa v uvedenej elektronickej pošte spresnila, že jej žiadosť možno posudzovať ako žiadosť o prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001.
- 7 Listom z 13. novembra 2014 Komisia zamietla pôvodnú žiadosť žalobkyne. Na tieto účely rozlišuje medzi dvoma kategóriami dokumentov: na jednej strane medzi internými dokumentmi Komisie, v prípade ktorých zamietla prístup na základe článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 upravujúceho ochranu rozhodovacieho procesu a článku 4 ods. 2 prvej zarážky toho istého nariadenia upravujúceho ochranu obchodných záujmov dotknutej fyzickej alebo právnickej osoby, a na druhej strane dokumentmi, ktoré si navzájom poskytnú Komisia a dotknuté strany, v prípade ktorých zamietla prístup na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 8 Listom z 26. novembra 2014 žalobkyňa podala podľa článku 8 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť o prístup.
- 9 Listom zo 17. decembra 2014 Komisia informovala žalobkyňu, že potrebuje predĺžiť lehotu na poskytnutie odpovede do 19. januára 2015. Dňa 19. januára 2015 Komisia informovala žalobkyňu, že nemôže o žiadosti rozhodnúť v uvedených lehotách a že odpoveď jej bude zaslaná čo najskôr.
- 10 Rozhodnutím zo 17. februára 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia zamietla opakovanú žiadosť žalobkyne, na podporu tohto rozhodnutia však uviedla iný právny základ, než bol ten, ktorý uviedla vo svojej odpovedi na pôvodnú žiadosť.

- 11 V prvom rade, pokiaľ ide o výnimku vzťahujúcu sa na ochranu rozhodovacieho procesu, Komisia uviedla, že už nie je dôvod na to, aby sa táto výnimka uplatnila, pretože konečné rozhodnutie prijala 3. októbra 2014 v konaní o zneužití dominantného postavenia COMP/AT.40089.
- 12 Ďalej Komisia sa v podstate odvoláva na výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov a na tomto základe odmietla sprístupniť jednak interné dokumenty, a jednak dokumenty, ktoré si navzájom vymenila s tretími stranami.
- 13 Ako pripustili účastníci konania na pojednávaní, tento rozdiel medzi internými dokumentmi a dokumentmi, ktoré si navzájom vymenila s tretími stranami, hoci neuľahčuje prejednanie veci Všeobecným súdom, nemá vplyv na prejednávanú vec, pretože je nesporné, že Komisia uplatnila domnienku na všetky dokumenty obsiahnuté v procesnom spise.
- 14 Napokon a na základe tej istej všeobecnej domnienky, Komisia uviedla výnimku vzťahujúcu sa na ochranu cieľov vyšetrovania stanovenú článkom 4 ods. 2 treťou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 v prípade všetkých dokumentov uvedených v žiadosti, pričom tento krát nerozlišovala medzi svojimi internými dokumentmi a dokumentmi, ktoré si navzájom vymenila s tretími stranami.
- 15 V tejto súvislosti uviedla, že analogicky s judikatúrou v oblasti kartelov existuje všeobecná domnienka, podľa ktorej zverejnenie takýchto dokumentov v zásade ohrozuje ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov a ochranu cieľov vyšetrovania a že bola teda oprávnená odmietnuť prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise vypracovaného v oblasti zneužitia dominantného postavenia bez toho, aby musela jednotlivo skúmať každý z dokumentov, ktorý sa v ňom nachádza.
- 16 Na záver konštatovala, že ani jeden z dokumentov, ktoré uviedla žalobkyňa, nepreukazuje existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodňoval zverejnenie dokumentov, a v dôsledku toho zamietla opakovanú žiadosť.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 17 Návrhom predloženým do kancelárie Všeobecného súdu 24. apríla 2015 podala žalobkyňa túto žalobu.
- 18 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 19 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zamietol žalobu,
  - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 20 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby v podstate uvádza sedem žalobných dôvodov, pričom prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 4 ods. 3 druhého odseku nariadenia č. 1049/2001 a povinnosti odôvodnenia, druhý na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, tretí na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001, štvrtý na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, piaty na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001,

šiesty na porušení článku 41 ods. 2 písm. b) a článku 42 Charty základných práv Európskej únie, ako aj povinnosti transparentnosti stanovenej v článku 15 ods. 3 ZFEÚ a siedmy na porušení článku 8 nariadenia č. 1049/2001.

- 21 Na úvod treba posúdiť, či možno pripustiť existenciu všeobecnej domnienky, pokiaľ ide o žiadosť o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise v oblasti zneužitia dominantného postavenia.

O existencii všeobecnej domnienky, pokiaľ ide o žiadosť o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise v oblasti zneužitia dominantného postavenia

- 22 Podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ a článku 42 Charty základných práv má každý občan Únie a každá fyzická osoba s bydliskom alebo právnická osoba so štatutárnym sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie v súlade so zásadami a podmienkami stanovenými v uvedenom článku 15 ods. 3 ZFEÚ. Podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia druhého odseku sú uvedené zásady a podmienky stanovené nariadeniami Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie, ktoré rozhodujú v súlade s riadnym legislatívnym postupom.
- 23 Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je priznať na tomto základe verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií Únie, ktoré podlieha určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu, tak ako to vyplýva najmä zo systému výnimiek stanovených v jeho článku 4 (pozri rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 24 Konkrétne z článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením narušila ochrana obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, ako aj ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.
- 25 Tento systém výnimiek sa zakladá na zvážení jednotlivých záujmov v danej situácii, a to jednak záujmov na zverejnení dotknutého dokumentu alebo dokumentov, a jednak záujmov, ktoré by toto zverejnenie ohrozilo (rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 42, a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 63).
- 26 Keďže výnimky, ktoré uvedené nariadenie stanovuje, sa odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií Únie, treba ich vykladať a uplatňovať doslovne (pozri rozsudok z 3. júla 2014, Rada/in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 27 Na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k určitému dokumentu, ktorého zverejnenie bolo požadované, preto v zásade nestačí len to, že tento dokument spadá do rámca činnosti uvedenej v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Inštitúcia, ktorej bola žiadosť adresovaná, je v zásade stále povinná vysvetliť, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou alebo výnimkami, na ktoré sa odvoláva (rozsudky z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 49, a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 64). Okrem toho riziko takéhoto ohrozenia musí byť primerane predvídateľné, a nie len hypotetické (rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 43).
- 28 Dotknutá inštitúcia sa však môže opierať o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov, pretože na žiadosti týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy je možné uplatniť podobné úvahy (pozri rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 65 a citovanú judikatúru).

- 29 Preto v prípade žiadosti týkajúcej sa súboru dokumentov určitej povahy sa dotknutá inštitúcia môže opierať o všeobecnú domnienku, podľa ktorej by zverejnenie uvedených dokumentov v zásade mohlo ohroziť ochranu jedného zo záujmov taxatívne vymedzených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, čo jej umožňuje náležite posúdiť žiadosť ako celok (pozri rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:T:2014:112, body 67 a 68 a citovanú judikatúru).
- 30 Konkrétne v prípade žiadosti týkajúcej sa súboru dokumentov nachádzajúcich sa v spise ku konaniu o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže súd Únie v prvom rade konštatoval, že Komisia oprávnená predpokladala, že bez toho, aby uskutočnila individuálne a konkrétne preskúmanie každého z dokumentov, ich zverejnenie by v zásade mohlo ohroziť tak ochranu účelu inšpekcií a vyšetrovania, ako aj ochranu obchodných záujmov podnikov, ktoré sú účastníkmi konania, teda záujmov, ktoré sú v takomto kontexte úzko spojené (pozri rozsudok zo 7. júla 2015, Axa Versicherung/Komisia, T-677/13, EU:T:2015:473, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 31 Treba konštatovať, že táto judikatúra rozvinutá v oblasti prístupu k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise vypracovanom v rámci konania týkajúceho sa kartelu sa musí uplatňovať analogicky a z rovnakých dôvodov na prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise vypracovaného v rámci konania týkajúceho sa zneužitia dominantného postavenia, a to tak v prípade dokumentov, ktoré si Komisia vzájomne vymenila s účastníkmi konania alebo tretími stranami, ako aj v prípade interných dokumentov Komisie, ktoré Komisia vypracovala na účely riešenia dotknutého konania.
- 32 Takáto všeobecná domnienka môže totiž vyplývať, pokiaľ ide o konania podľa článku 102 ZFEÚ, z ustanovení nariadenia č. 1/2003 a nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), ktoré osobitne upravujú právo na prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spisoch Komisie týkajúcich sa týchto konaní.
- 33 V tejto súvislosti treba uviesť, že nariadenia č. 1/2003 a 773/2004 majú odlišné ciele, než sleduje nariadenie č. 1049/2001, pretože sledujú zabezpečenie dodržiavania práva na obranu, ktoré je priznané dotknutým stranám, a náležité vybavovanie sťažností pri zachovaní služobného tajomstva v konaniach podľa článku 102 ZFEÚ, zatiaľ čo nariadenie č. 1049/2001 má za cieľ čo najviac uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a podporiť riadny úradný postup v snahe zaistiť čo najvyššiu transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 83, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 30).
- 34 Je pritom nesporné, že žalobkyňa v prejednávanej veci podala žiadosť o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v dotknutom administratívnom spise podľa nariadenia č. 1049/2001, ako to navyše potvrdila vo svojej elektronickej pošte z 23. októbra 2014.
- 35 Okrem toho, pokiaľ ide o rozpor medzi nariadením č. 1049/2001 a iným predpisom práva Únie, treba pripomenúť, že nariadenia č. 1049/2001 a 1/2003 neobsahujú ustanovenie, ktoré by výslovne stanovovalo prednosť jedného nariadenia pred druhým. Preto treba zabezpečiť uplatňovanie každého z týchto nariadení, aby boli navzájom zlučiteľné a umožňovali koherentné uplatňovanie (rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 84, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 31).
- 36 Na jednej strane cieľom nariadenia č. 1049/2001 je síce priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií, ale toto právo na prístup podlieha určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu.

- 37 Na druhej strane článok 27 ods. 2 a článok 28 nariadenia č. 1/2003, ako aj články 6, 8, 15 a 16 nariadenia č. 773/2004 reštriktívne upravujú používanie dokumentov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ v tom zmysle, že prístup k spisu obmedzujú na „príslušné strany“ a „sťažovateľov“, ktorých sťažnosť Komisia zamýšľa zamietnuť, a to pod podmienkou, že nebude zverejnené obchodné tajomstvo a iné dôverné informácie o podnikoch, ani interné dokumenty Komisie a orgánov členských štátov pre hospodársku súťaž, a pokiaľ sa sprístupnené dokumenty použijú iba na účely súdnych alebo správnych konaní, ktorých predmetom je uplatnenie článku 102 ZFEÚ (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 86, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisnia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 38).
- 38 Z toho vyplýva nielen to, že účastníci konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ nemajú neobmedzené právo nahliadať do dokumentov obsiahnutých v spise Komisie, ale prístup k dokumentom v spise Komisie nemajú v rámci takeého konania ani tretie osoby, s výnimkou sťažovateľov (pozri analogicky rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 87).
- 39 Tieto úvahy je potrebné zohľadniť pri výklade článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Ak by totiž iné osoby než tie, ktoré majú právo na prístup k spisu na základe nariadení č. 1/2003 a 773/2004, alebo osoby, ktoré síce takéto právo v zásade majú, ale nevyužili ho alebo im bolo odopreté, mohli získať prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, potom by bol systém zavedený nariadeniami č. 1/2003 a 773/2004 spochybnený (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 88, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisnia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 40).
- 40 Hoci sa právo na prístup k administratívne spisu v rámci konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ a právo na prístup k dokumentom inštitúcií podľa nariadenia č. 1049/2001 z právneho hľadiska určite líšia, nič to nemení na tom, že z funkčného hľadiska vedú k porovnateľnej situácii. Prístup k spisu, bez ohľadu na právny základ, na ktorom bol priznaný, totiž umožňuje dotknutým osobám získať vyjadrenia a dokumenty predložené Komisii dotknutými podnikmi a tretími stranami (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 89, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisnia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 32).
- 41 Za týchto podmienok treba konštatovať, že všeobecný prístup k dokumentom, ktoré si Komisia navzájom vymenila v rámci konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ so stranami dotknutými týmto konaním alebo tretími stranami na základe nariadenia č. 1049/2001, môže svojou povahou ohroziť rovnováhu, ktorú normotvorca Únie zamýšľal v nariadeniach č. 1/2003 a 773/2004 zabezpečiť medzi povinnosťou dotknutých podnikov oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 90, a z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisnia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 39).
- 42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora administratívna činnosť Komisie nevyžaduje rovnaký rozsah prístupu k dokumentom, ako si vyžaduje normotvorná činnosť inštitúcie Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 60; z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 77, a z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 87).
- 43 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ, všeobecná domnienka môže vyplývať z ustanovení nariadení č. 1/2003 a 773/2004, ktoré osobitne upravujú právo na prístup k dokumentom obsiahnutým v spisoch Komisie týkajúcich sa týchto konaní (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, body 55 až 57; z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 117, a z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 58), bez toho, aby bolo v tejto súvislosti

potrebné rozlišovať medzi internými dokumentmi a dokumentmi navzájom vymenenými s tretími stranami, lebo tento rozdiel je totiž irelevantný, keďže všeobecná domnienka sa uplatňuje na všetky dokumenty spisu správneho konania (pozri bod 31 vyššie).

- 44 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Komisia sa z právneho hľadiska správne opierala o všeobecnú domnienku založenú na výnimkách stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, keď odmietla žalobkyni v dotknutom konaní sprístupniť dokumenty, lebo sa domnievala, že zverejnenie týchto dokumentov by v zásade mohlo ohroziť ochranu obchodných záujmov podnikov, ktoré sú účastníkmi takéhoto konania, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania súvisiaceho s týmto konaním (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 61; z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 123; z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 64, a zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisía, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 64).
- 45 Okrem toho vzhľadom na povahu chránených záujmov možno konštatovať, že existencia všeobecnej domnienky je nutná bez ohľadu na to, či sa žiadosť o prístup týka vyšetrovania, ktoré už bolo ukončené, alebo ktoré ešte len prebieha. Zverejnenie citlivých informácií, ktoré sa týkajú obchodných činností zúčastnených podnikov, totiž môže poškodiť obchodné záujmy týchto podnikov nezávisle od existencie prebiehajúceho vyšetrovania. Navyše možnosť takéhoto zverejnenia po ukončení vyšetrovania by mohla znížiť ochotu podnikov spolupracovať v priebehu takéhoto konania (pozri analogicky rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 124, a z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 66).
- 46 Napokon z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že možnosť, ktorou disponuje Komisia, uplatniť všeobecnú domnienku vzťahujúcu sa na všetky dokumenty znamená, že dotknuté dokumenty sú vyňaté z akejkoľvek povinnosti celého, či čiastočného zverejnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 134).
- 47 Na základe týchto úvah treba postupne preskúmať žalobné dôvody založené na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, článku 4 ods. 2 posledného pododseku tohto nariadenia, článku 4 ods. 3 toho istého nariadenia a povinnosti odôvodnenia, článku 4 ods. 4 uvedeného nariadenia, článku 4 ods. 6 toho istého nariadenia, článkov 41 a 42 Charty základných práv a povinnosti transparentnosti stanovenej v článku 15 ods. 3 ZFEÚ, a nakoniec na porušení článku 8 nariadenia č. 1049/2001.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001

- 48 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001. Tvrdí, že Komisia mala konkrétne a individuálne posúdiť dokumenty a vysvetliť, ako môže ich zverejnenie konkrétne a skutočne ohroziť chránený záujem.
- 49 Žalobkyňa zastáva názor, že Komisia nepreukázala, že by zverejnenie tak interných dokumentov, ako aj dokumentov, ktoré si navzájom Komisia vymenila s tretími stranami, t. j. žiadostí o poskytnutie informácií, korešpondencie a prílohy, ktoré získala od tretích strán, a informácie, ktoré jej poskytli tretie strany, konkrétne a skutočne ohrozilo chránený záujem.
- 50 Žalobkyňa usudzuje, že Komisia sa nesprávne opierala o všeobecnú domnienku, ktorá sa uplatňuje len na konania v oblasti kartelov, a nemožno ju prebrať na konania týkajúce sa zneužitia dominantného postavenia, a že Komisia mala v prípade každého dokumentu preskúmať, či obsahuje informácie týkajúce sa jej rozhodnutia o vyšetrovaní, citlivé obchodné informácie tretích strán, a či prípadne nebolo možné ich chrániť odstránením pasáží uvedených dokumentov.

- 51 Žalobkyňa uvádza, že odmietnutie prístupu k dokumentom z dôvodu ochrany vyšetrovania sa uplatňuje len počas vyšetrovania.
- 52 Žalobkyňa tvrdí, že vysvetlenie Komisie, podľa ktorého by inšpekcia mohla začať neskôr, nemôže odôvodňovať odmietnutie prístupu k dokumentom a že Komisia sa nemôže opierať o ustanovenia článku 28 nariadenia č. 1/2003 a článku 15 nariadenia č. 773/2004, ani tvrdiť, že prípadné zverejnenie dokumentov spočíva na vôli spolupráce podniku počas konania.
- 53 Vzhľadom na úvahy vyjadrené v bodoch 22 až 44 vyššie treba konštatovať, že Komisia správne vychádzala zo všeobecnej domnienky založenej na výnimkách stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, keď odmietla žalobkyni sprístupniť dokumenty v dotknutom konaní s tvrdením, že zverejnenie týchto dokumentov by mohlo v zásade ohroziť ochranu obchodných záujmov podnikov, ktorých sa toto konanie týka, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania súvisiaceho s týmto konaním.
- 54 Okrem toho pripustenie všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov určitej povahy mohlo v zásade ohroziť ochranu jedného zo záujmov uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, umožňuje dotknutej inštitúcii posúdiť žiadosť ako celok a náležite na ňu odpovedať (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 48).
- 55 Z toho vyplýva, že všeobecná domnienka znamená, že dokumenty, na ktoré sa vzťahuje, nepodliehajú povinnosti celého či čiastočného zverejnenia svojho obsahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 133).
- 56 Komisia preto nemala povinnosť individuálne preskúmať každý dokument administratívneho spisu ani zisťovať, či by bolo možné povoliť aspoň čiastočný prístup k uvedeným dokumentom.
- 57 Argumentácia žalobkyne, ktorú uvádza v tejto súvislosti, sa musí preto zamietnuť.
- 58 Navyše, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej jednak odmietnutie prístupu k dokumentom z dôvodu ochrany vyšetrovania nemožno uplatniť v prípade dokumentov vyplývajúcich z ukončeného vyšetrovania, a jednak, že Komisia nemôže tvrdiť, že prípadné zverejnenie dokumentov spočíva na vôli spolupráce podnikov v priebehu konania, treba konštatovať, že táto argumentácia nemôže uspieť z dôvodov uvedených v bode 45 vyššie.
- 59 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001

- 60 Žalobkyňa tvrdí, že existuje prevažujúci verejný záujem na tom, aby verejnosť mohla spoznať niektoré podstatné prvky činnosti Komisie v oblasti hospodárskej súťaže a konkrétne spôsoby uplatnenia pravidiel práva hospodárskej súťaže Únie.
- 61 Žalobkyňa zastáva názor, že z viacerých dôvodov prevažujúci verejný záujem existuje aj v prípade zverejnenia dokumentov v dotknutom konaní, a to z dôvodov podpory osvedčených administratívnych postupov Komisie, zlepšenia opatrení na zabezpečenie súladu spoločnosťami, nápravy spôsobenej škody vyplývajúcej najmä z inšpekcií, a potreby súdneho preskúmania administratívneho zásahu.

- 62 Podľa existujúcej judikatúry existencia všeobecnej domnienky nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto výnimka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie tohto dokumentu podľa článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 66).
- 63 Je však úlohou žiadateľa, aby uviedol všetky konkrétne skutočnosti zakladajúce prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie dotknutých dokumentov (rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94, a zo 16. júla 2015, ClientEarth/Komisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 90).
- 64 Pokiaľ ide o existenciu prevažujúceho verejného záujmu, treba pripomenúť, že verejnosť musí mať možnosť oboznámiť sa s činnosťou Komisie v oblasti hospodárskej súťaže, aby bolo možné jednak zabezpečiť, že dostatočne jasne budú odhalené konania, za ktoré môžu byť hospodárskym subjektom uložené sankcie, a jednak zrozumiteľnosť rozhodovacej praxe Komisie, keďže táto prax má zásadný vplyv na fungovanie vnútorného trhu, ktorý sa týka všetkých občanov Únie buď v postavení hospodárskeho subjektu, alebo spotrebiteľa (rozsudok zo 7. októbra 2014, Schenker/Komisia, T-534/11, EU:T:2014:854, bod 80).
- 65 Existuje teda prevažujúci verejný záujem na tom, aby sa verejnosť mohla oboznámiť s niektorými zásadnými zložkami činnosti Komisie v oblasti hospodárskej súťaže. Na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, však existencia tohto verejného záujmu neukladá Komisii povinnosť povoliť na základe nariadenia č. 1049/2001 všeobecný prístup k všetkým informáciám zhromaždeným v rámci konania o uplatnení článku 102 ZFEÚ (pozri analogicky rozsudok zo 7. októbra 2014, Schenker/Komisia, T-534/11, EU:T:2014:854, body 81 až 82).
- 66 Treba totiž pripomenúť, že takýto všeobecný prístup by mohol ohroziť rovnováhu, ktorú chcel normotvorca Únie v nariadení č. 1/2003 zabezpečiť medzi povinnosťou dotknutého podniku alebo podnikov oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii (rozsudok zo 7. októbra 2014, Schenker/Komisia, T-534/11, EU:T:2014:854, bod 83).
- 67 Okrem toho treba uviesť, že z odôvodnenia 6 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že záujem verejnosti na zverejnení dokumentu na základe zásady transparentnosti nemá rovnakú váhu, pokiaľ ide o dokument týkajúci sa správneho konania alebo dokument týkajúci sa konania, v rámci ktorého inštitúcia Únie vystupuje ako normotvorca (rozsudok zo 7. októbra 2014, Schenker/Komisia, T-534/11, EU:T:2014:854, bod 84).
- 68 Vzhľadom na všeobecnú zásadu prístupu k dokumentom zakotvenú v článku 15 ZFEÚ a odôvodneniach 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001 musí mať tento záujem objektívnu a všeobecnú povahu a nemožno si ho zamieňať s osobitnými alebo súkromnými záujmami (rozsudok z 20. marca 2014, Reagens/Komisia, T-181/10, neuvverejnený, EU:T:2014:139, bod 142).
- 69 V prejednávanej veci treba konštatovať, že okrem podpory osvedčených administratívnych postupov zlepšenia opatrení na zabezpečenie súladu spoločnosťami, v prípade ktorých žalobkyňa uvádza nejasné tvrdenia, záujmy, ktoré žalobkyňa v podstate uviedla, sa týkajú len jej a nie sú všeobecnej a objektívnej povahy požadovanej judikatúrou. Takéto záujmy sa preto analyzujú ako osobitné alebo súkromné záujmy a nemožno ich považovať za záujmy zakladajúce prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie požadovaných dokumentov.
- 70 V tejto súvislosti tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého odmietnutie prístupu k dokumentom zbavuje právo na účinný prostriedok nápravy akéhokoľvek potrebného účinku, nemôže uspieť.

- 71 V tomto prípade treba na jednej strane pripomenúť, že proti rozhodnutiu o inšpekcii existujú opravné prostriedky a že žalobkyňa, ktorá ich v prejednávanej veci nevyužila proti tomuto rozhodnutiu, nepreukázala, že nemohla alebo jej bolo zabránené včas ich využiť. Na druhej strane prípadné využitie týchto opravných prostriedkov žalobkyňou s cieľom domáhať sa svojich práv tiež vykazuje subjektívnu povahu a nemožno ho preto považovať za prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 posledného pododseku riadenia č. 1049/2001.
- 72 To isté platí aj v prípade tvrdenia žalobkyne v súvislosti so záujmom, pokiaľ ide o nápravu spôsobenej škody najmä v dôsledku z inšpekcie, ktorý zjavne predstavuje súkromný záujem.
- 73 Za týchto podmienok výhradu založenú na údajnom porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001 nemožno prijať.
- 74 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 a povinnosti odôvodnenia

- 75 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí nevychádzala z článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 týkajúceho sa prebiehajúceho rozhodovacieho procesu, hoci ho uviedla vo svojej odpovedi na pôvodnú žiadosť. Zastáva názor, že vzhľadom na to, že rozhodovací proces bol ukončený, táto nová situácia ju mala viesť k tomu, aby zmenila svoje stanovisko a v dôsledku toho jej povoliť prístup k spisu. Podľa žalobkyne Komisia, keď zamietla jej žiadosť o prístup k dokumentom, len uviedla ustanovenia článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ktoré sú pritom menej striktné, než ustanovenia článku 4 ods. 3 druhého pododseku toho istého nariadenia.
- 76 Žalobkyňa preto spochybňuje podmienky, za ktorých Komisia uplatnila článok 4 nariadenia č. 1049/2001. Tvrdí, že Komisia v prípade odmietnutia prístupu k dokumentom musí vysvetliť, ako by mohol tento prístup konkrétne a skutočne ohroziť chránený záujem, pričom nebezpečenstvo takého ohrozenia musí byť primerane predvídateľné a nie len hypotetické.
- 77 Žalobkyňa, pokiaľ ide o interné dokumenty, zdôrazňuje, že samotné ohrozenie rozhodovacieho procesu nepostačuje a že judikatúra vyžaduje vážne ohrozenie.
- 78 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že Komisia tým, že nevysvetlila, prečo už nevychádzala z článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, porušila povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 296 druhom odseku ZFEÚ, a že podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 mala pristúpiť k úplnému preskúmaniu pôvodného rozhodnutia a v potvrdzujúcom rozhodnutí uviesť dôvody, pre ktoré sa výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001 neuplatňuje.
- 79 Čo sa po prvé týka údajného porušenia článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, treba konštatovať, že je zjavné, že Komisia na zamietnutie žiadosti žalobkyne o prístup k dokumentom vo svojej odpovedi na pôvodnú žiadosť najprv vychádzala z výnimky stanovenej v tomto ustanovení týkajúcej sa nebezpečenstva ohrozenia rozhodovacieho procesu, pokiaľ ide o jej interné dokumenty.
- 80 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry podľa článku 8 nariadenia č. 1049/2001 odpoveď na pôvodnú žiadosť predstavuje len prvotné stanovisko, ktorým sa žiadateľovi priznáva možnosť vyzvať v prejednávanej veci generálneho tajomníka Komisie, aby dané stanovisko preskúmal (pozri rozsudok z 24. mája 2011, NLG/Komisia, T-109/05 a T-444/05, EU:T:2011:235, bod 101 a citovanú judikatúru).

- 81 Samotné opatrenie prijaté generálnym tajomníkom Komisie, ktoré má povahu rozhodnutia a v celom rozsahu nahrádza predtým zaujaté stanovisko, môže preto vyvolať právne účinky, ktoré majú vplyv na záujmy žiadateľa, a v dôsledku toho môže byť predmetom žaloby o neplatnosť (pozri rozsudok z 24. mája 2011, NLG/Komisía, T-109/05 a T-444/05, EU:T:2011:235, bod 102 a citovanú judikatúru).
- 82 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry inštitúcia Únie môže pri posudzovaní žiadosti o prístup k dokumentom, ktorými disponuje, zobrať do úvahy niekoľko dôvodov zamietnutia uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 113, a z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 55).
- 83 Komisia v rozhodnutí, ktoré prijme ako odpoveď na opakovanú žiadosť, nemá nijakú povinnosť zachovať právny základ, ktorý prijala na podporu svojej odpovede na pôvodnú žiadosť.
- 84 Okrem toho hoci je inštitúcia oprávnená zobrať do úvahy viacero dôvodov zamietnutia uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, nič jej neukladá povinnosť zachovať všetky dôvody, ktoré možno uplatniť, ani rozhodnúť o týchto dôvodoch.
- 85 V prejednávanej veci Komisia založila napadnuté rozhodnutie len na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a už sa viac neodvolávala na článok 4 ods. 3 toho istého nariadenia.
- 86 Výhrada založená na údajnom porušení ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa preto musí v každom prípade zamietnuť ako neúčinná.
- 87 Pokiaľ ide po druhé o údajné porušenie povinnosti odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ má byť prispôbené povahe predmetného aktu a má jasným a jednoznačným spôsobom uvádzať úvahy inštitúcie, autora aktu, tak, aby sa dotknutým osobám umožnilo spoznať odôvodnenie prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonať svoje preskúmanie.
- 88 Treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vysvetlila dôvody, pre ktoré sa už viac neopierala o článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, aby odôvodnila svoje rozhodnutie odmietnuť prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v administratívnom spise, a to ukončenie vyšetrovania prijatím konečného rozhodnutia z 3. októbra 2014.
- 89 Okrem toho Komisia tiež preskúmala, či existoval prevažujúci verejný záujem na zverejnení požadovaných dokumentov a dospela k záveru, že na uvedené dokumenty sa vzťahovali výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Žalobkyňa mala preto možnosť oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Komisia zamietla jej žiadosť o prístup k dokumentom v spornom konaní.
- 90 Za týchto podmienok argumentácia žalobkyne založená na porušení povinnosti odôvodnenia nemôže uspieť.
- 91 Čo sa po tretie týka argumentácie žalobkyne, podľa ktorej Komisia mala podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 preskúmať pôvodné rozhodnutie a uviesť dôvody, pre ktoré sa výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 neuplatňuje, treba pripomenúť, že pokiaľ ide spracovanie pôvodných žiadostí, článok 7 ods. 2 stanovuje, že v prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do pätnástich pracovných dní od prijatia odpovede od orgánu podať opakovanú žiadosť s požiadavkou, aby orgán prehodnotil svoje stanovisko.
- 92 Treba konštatovať, že žalobkyňa pritom zaslala Komisii opakovanú žiadosť a že ona na ňu odpovedala.

93 Prvá časť tretej časti žalobného dôvodu je teda zo skutkového hľadiska nepodložená a druhá časť sa zamieňa s argumentáciou uvedenou na podporu druhej časti, takže ich treba zamietnuť z dôvodov uvedených v bodoch 87 a 88 vyššie.

94 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako sčasti neúčinný a sčasti nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001

95 Žalobkyňa svojim štvrtým žalobným dôvodom tvrdí, že článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že orgány sa poradia s treťou osobou, v tomto konkrétnom prípade s ostatnými telekomunikačnými podnikmi, ktorých sa týka predmetné konanie, aby posúdili, či by sa mala uplatniť výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 alebo 2, a že túto konzultáciu je možné vynechať len vtedy, ak je jasné, že dokument má či nemá byť zverejnený, čo sa v prejednávanej veci nepreukázalo. Uvádza, že v prejednávanej veci nedošlo k nijakej konzultácii.

96 Podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o dokumenty tretej strany a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odsekov 1 alebo 2.

97 Z toho vyplýva, že článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 neukladá orgánom povinnosť za každých okolností poradiť sa s tretími stranami.

98 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Komisia zamietla žiadosť žalobkyne o prístup k dokumentom opierajúc sa o všeobecnú domnienku založenú na výnimkách stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a dospela k záveru, že ani jeden dokument v dotknutom konaní nesmie byť zverejnený.

99 Za týchto podmienok na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nebola povinná poradiť sa s tretími stranami, v prejednávanej veci s ostatnými telekomunikačnými podnikmi, ktorých sa týka vyšetrovanie v rámci dotknutého konania.

100 Výhrada založená na údajnom porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 nemôže preto uspieť.

101 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

102 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, keď jej odmietla povoliť aspoň čiastočný prístup k dokumentom.

103 Domnieva sa, že Komisia mala posúdiť možnosť povolenia čiastočného prístupu k niektorým dokumentom odstránením niektorých pasáží alebo vypracovaním nedôvernej verzie, v dôsledku čoho bolo právo na čiastočný prístup k dokumentom zbavené akéhokoľvek potrebného účinku.

104 Podľa článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, ak sa výnimka alebo niekoľko uvedených výnimiek vzťahujú iba na určitú časť požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa zverejnia.

105 Treba pripomenúť, že všeobecná domnienka, na ktorú sa odvoláva Komisia, nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa uvedená domnienka nevzťahuje (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 66 a citovanú judikatúru). Požiadavku preskúmať, či sa predmetná všeobecná podmienka skutočne uplatní, však nemožno vykladať v tom zmysle, že Komisia má individuálne preskúmať všetky dokumenty požadované v danej veci. Taká požiadavka by túto

všeobecnú domnienku zbavila potrebného účinku, t. j. umožniť Komisii odpovedať na žiadosť o všeobecný prístup tiež všeobecným spôsobom (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisía, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 68).

- 106 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že Komisia zamietla žiadosť o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spise dotknutého konania, opierajúc sa o všeobecnú domnienku založenú na výnimkách stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 107 Za týchto podmienok vzhľadom na skutočnosť, že na požadované dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora nepodliehajú povinnosti celého alebo čiastočného zverejnenia svojho obsahu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 133, a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 134).
- 108 Výhrada založená na údajnom porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nemôže preto uspieť.
- 109 Z toho vyplýva, že piaty žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 41 a 42 Charty základných práv a povinnosti transparentnosti stanovenej v článku 15 ods. 3 ZFEÚ

- 110 Žalobkyňa týmto žalobným dôvodom, ktorý uviedla subsidiárne, v podstate tvrdí, že ak sa nevyhovie jej tvrdeniam založeným na porušení nariadenia č. 1049/2001, malo by sa dospieť k záveru o porušení jej základného práva na prístup k dokumentom, nachádzajúcim sa v administratívnom spise Komisie, zaručeného článkom 42 Charty základných práv, jej práva na prístup k uvedenému spisu zaručeného článkom 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv a zásady transparentnosti zakotvenej v článku 15 ods. 3 ZFEÚ.
- 111 Žalobkyňa sa navyše domnieva, že hoci ochrana dôvernosti, ako aj profesijného a obchodného tajomstva je cieľom všeobecného záujmu priznaným v článku 339 ZFEÚ a presne definovaným v ustanoveniach sekundárneho práva, obmedzenie práva na prístup k dokumentom s cieľom chrániť tieto záujmy alebo vyšetrovanie je v prejednávanej veci neprimerané.
- 112 Na úvod je potrebné pripomenúť, že tento spor sa týka žiadosti o prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spise správneho konania na základe nariadenia č. 1049/2001, ako vyplýva najmä z elektronickej pošty žalobkyne z 23. októbra 2014, a nie žiadosti o prístup k dokumentom založenej na osobitných ustanoveniach nariadení č. 1/2003 a 773/2004, ktorých cieľom je zabezpečiť dodržiavanie práva na obranu, ktoré je priznané dotknutým účastníkom konania o porušení pravidiel práva hospodárskej súťaže.
- 113 Po prvé, čo sa týka údajného porušenia článku 42 Charty základných práv týkajúceho sa práva na prístup k dokumentom a článku 15 ods. 3 ZFEÚ, ktorého sa údajne dopustila Komisia, treba pripomenúť, že podľa posledného uvedeného ustanovenia právo na prístup k dokumentom je zaručené v závislosti od zásad a podmienok, ktoré vymedzí nariadeniami Parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Nariadenie č. 1049/2001, ktoré bolo prijaté na základe článku 255 ES, ktorého obsah bol zakotvený v článku 15 ods. 3 ZFEÚ, teda stanovuje tieto všeobecné zásady a obmedzenia, pokiaľ ide o právo na prístup k dokumentom, ktorými disponuje Komisia. Navyše podľa článku 52 ods. 2 Charty základných práv práva uznané v tejto Charte, ktoré sú predmetom ustanovení Zmlúv, sa vykonávajú za podmienok a v medziach vymedzených týmito Zmluvami.
- 114 Preskúmanie Všeobecným súdom sa preto musí týkať zákonnosti zamietavého rozhodnutia s prihliadnutím len na nariadenie č. 1049/2001, a nie zákonnosti tohto nariadenia z hľadiska Charty základných práv, vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci nebola vznesená nijaká námietka

nezákonnosti. Ako pritom vyplýva najmä z preskúmania druhého žalobného dôvodu, Komisia odmietla sprístupniť požadované dokumenty v súlade s nariadením č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle uznesenie z 2. septembra 2014, Verein Natura Havel a Vierhaus/Komisia, T-538/13, neuvverejnené, EU:T:2014:738, body 69 a 70).

- 115 Po druhé, pokiaľ ide o údajné porušenie práva na dobrú správu vecí verejných, ktoré zahŕňa aj právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, priznané v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv, stačí konštatovať, že napadnuté rozhodnutie sa týka žiadosti o prístup k dokumentom a nie žiadosti o prístup k spisu. Z elektronickej pošty z 23. októbra 2014 totiž vyplýva, že žalobkyňa výslovne Komisii uviedla, že jej žiadosť môže byť posudzovaná ako žiadosť o prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, čo potvrdzuje celkové znenie opakovanej žiadosti.
- 116 V každom prípade treba uviesť, že právo na prístup k spisu priznané Chartou základných práv je stanovené nariadeniami č. 1/2003 a 773/2004, pokiaľ ide o vyšetrovania vyplývajúce z článkov 101 a 102 ZFEÚ. Žalobkyňa navyše nevzniesla nijakú námietku nezákonnosti nariadení č. 1/2003 a 773/2004 založenú na porušení Charty. Okrem toho zo znenia článku 15 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 vyplýva, že právo na prístup k spisu je priznané stranám, ktorým Komisia zaslala oznámenie o námietkach. Je pritom nesporné, že Komisia žalobkyni nezaslala nijaké oznámenie o námietkach. Za týchto okolností žalobkyňa nemôže preto poukazovať na porušenie práva na prístup k spisu Komisie v predmetnom vyšetrovaní hospodárskej súťaže.
- 117 Výhrady založené na údajnom porušení článkov 41 a 42 Charty základných práv a povinnosti transparentnosti stanovenej v článku 15 ods. 3 ZFEÚ sa musia preto zamietnuť.
- 118 Po tretie, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa obmedzení, ktoré možno uplatniť na právo na prístup k dokumentom len vtedy, ak tieto obmedzenia skutočne predstavujú ciele všeobecného záujmu a vzhľadom na sledovaný cieľ nejde o neprimeraný a neprípustný zásah, za predpokladu, že žalobkyňa poukazuje na porušenie zásady proporcionality, treba pripomenúť, že táto zásada vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie nešli nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu opatreniu a spôsobené zásahy nesmú byť vzhľadom na sledované ciele neprimerané (rozsudok zo 17. októbra 2013, Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 29). V oblasti prístupu k dokumentom judikatúra ustálila, že zásada proporcionality vyžaduje, aby výnimky nešli nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa (rozsudok z 20. septembra 2016, PAN Europe/Komisia, T-51/15, neuvverejnený, EU:T:2016:519, bod 21).
- 119 V prejednávanej veci treba uviesť, že výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a ktoré Komisia uviedla, aby odôvodnila rozhodnutie o odmietnutí prístupu žalobkyni k dokumentom, sa týkajú jednak ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov, a jednak ochrany vyšetrovania, a že tieto ciele zodpovedajú dôvodom všeobecného záujmu, ktoré sa navyše vzhľadom na sledované ciele nezdržujú neprimerané.
- 120 V dôsledku toho sa musí žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality zamietnuť.
- 121 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 nariadenia č. 1049/2001

- 122 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, keď v lehote stanovenej týmito ustanoveniami neodpovedala na opakovanú žiadosť o prístup k spisu.

- 123 Žalobkyňa zdôrazňuje, že hoci ju Komisia v deň uplynutia uplatniteľnej lehoty riadne informovala o predĺžení tejto lehoty o pätnásť pracovných dní, v tejto súvislosti neposkytla nijaké podrobné odôvodnenie.
- 124 Žalobkyňa sa domnieva, že skutočnosť, že Komisia druhýkrát predĺžila lehotu na poskytnutie odpovede, hoci článok 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 nestanovuje takúto možnosť, je tiež porušením tohto ustanovenia. Uvádza, že Komisia neposkytla podrobné odôvodnenie ani v prípade tohto druhého predĺženia lehoty.
- 125 Je potrebné pripomenúť, že počas správneho konania prebiehajúceho pred Komisiou je Komisia povinná dodržiavať procesné záruky stanovené právom Únie (rozsudky zo 14. mája 1998, Enso España/Komisia, T-348/94, EU:T:1998:102, bod 56, a z 18. júna 2008, Hoechst/Komisia, T-410/03, EU:T:2008:211, bod 128).
- 126 V tejto súvislosti lehota pätnásť pracovných dní, ktorú je možné predĺžiť, v rámci ktorej musí inštitúcia odpovedať na opakovanú žiadosť, stanovená v článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, je záväzná. Uplynutie tejto lehoty však nezavaruje inštitúciu právomoci prijať rozhodnutie.
- 127 V oblasti prístupu k dokumentom normotvorca stanovil dôsledky prekročenia lehoty stanovenej v článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, keď v článku 8 ods. 3 uvedeného nariadenia stanovil, že jej nedodržanie zo strany inštitúcie zakladá právo na podanie žaloby na súd (rozsudok z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, EU:T:2010:15, bod 58).
- 128 V prejednávanej veci treba uviesť, že Komisia odpovedala na žiadosť o prístup ešte skôr, než žalobkyňa vyvodila dôsledky z neposkytnutia odpovede v lehote v súlade s článok 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, a to podaním žaloby na súde.
- 129 Za týchto podmienok hoci je prekročenie lehoty poľutovaniahodné, toto prekročenie nemôže podľa judikatúry Súdneho dvora poznačiť napadnuté rozhodnutie nezákonnosťou odôvodňujúcou jeho zrušenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 89).
- 130 Výhrada založená na údajnom porušení článku 8 nariadenia č. 1049/2001 nemôže preto uspieť.
- 131 Z toho vyplýva, že siedmy žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.
- 132 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že ani jeden žalobný dôvod uvedený žalobkyňou nie je dôvodný.
- 133 Táto žaloba sa preto musí v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 134 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zmieta.**
- 2. Deutsche Telekom AG je povinná nahradiť trovy konania.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. marca 2017.

Podpisy